

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۰ اگست ۲۰۱۹

صاحبان این پایپوش های خونین کجا هستند؟؟

دوشنبه- ۲۸ اسد ۱۳۹۸ - کابل: من هم می خواستم به مانند سایر پهلوانان عرصه قلم که عمدتاً آب در هاون کوبیده در کشوری اشغال شده و فاقد استقلال به دنبال نخودسیاهی که استعمار و ارتجاع سفارش می دهد روان اند، بحثی به ارتباط استقلال، معنای آن، استقلال سیاسی و تفاوت آن با استقلال اقتصادی و آنچه دولت امانی صدسال قبل اعلام داشت که گویا بدان دست یافته است، بیردازم. مگر دیدن عکسی که در بالای صفحه خدمت تان تقدیم داشته ام، چنان ذهنم را به خود مشغول داشته است که نتوانستم کاری را که می خواستم انجام دهم، بلکه عنان قلم را به احساسم می سپارم تا خود با شما درد دل نماید:

۱- درعکس شما حدود ۱۰۰ جوره پایپوش اعم از کفش، چپلی، چپلک و یا سرپائی، کرمچ، سلپیر و ... با سایز های مختلف و قیمت های متفاوت را می بینید که حکایت از اختلاط طبقاتی شرکت کنندگان در عروسی به خون کشیده شده می نماید. یعنی محفل عروسی منوط به فردی از افراد قشر متوسط جامعه بوده که با طیف های مختلف اجتماعی رابطه داشته، همه را به محفلش دعوت نموده است. موجودیت تعداد زیاد چپلک و سرپائی در بین پایپوش های خونین،

نشاندهنده آن است که دشمنان انسانیت، باز هم قربانیانش را از بین توده های فقیر جامعه ما گرفته است، زیرا واضح است آنهایی که چیزی برای خوردن داشته باشند، با سرپائی به محفل عروسی نمی روند.

۲- محفل عروسی مسجد و یا عبادتگاه و یا مزار کسی نیست که حین ورد می باید پایپوش ها را در آورد، از این رو گفته می توانیم تمام آنها متعلق به کسانی اند که دیگر در قید حیات نبودند تا به آنها نیاز داشته باشند. یعنی تمام آنها مال جانبختگان ترور دهشتناک و ضد انسانی ارتجاع هار مذهبی، این چماق دست امپریالیسم می باشد. یعنی وقتی ما به این عکس و پایپوش ها نگاه می نمایم صاحبان آنها دیرریست که با بدنهای تکه تکه و خونین با تمام آرمانهای شان در دل خاک تیره و سرد گذاشته شده اند.

۳- مسؤولیت این کشتار بیرحمانه به دوش کیست؟ به دوش "غنی احمدزی"، به دوش "عبدالله عبدالمود"، به دوش "معصوم ستانگری" این جلاد و دشمن مردم افغانستان که می خواهد عطش خون به جای مانده از دوران تره کی و امین را اینک سیراب سازد؟ به دوش وزیر داخله؟ و یا به دوش امپریالیسم امریکا و ملل متحد؟

اگر قرار باشد اصول و ضوابط بین المللی را در نظر بگیریم در شرایطی که یک کشور تحت اشغال نیروهای خارجی قرار دارد، مسؤولیت حفظ جان و امنیت شهروندان کشور اشغال شده، به دوش نیروهای اشغالگر است که در اینجا امپریالیسم امریکا و شرکاء و ملل متحد است. این آنها هستند که نظام دست نشانده را به وجود آورده اند لذا می باید در گام نخست با شعار های "مرگ بر امریکا و مرگ بر ملل متحد" وارد میدان شده آنها را به پاسخگویی فرا خوانیم. از آنها گذشته شخص "غنی احمدزی" با تمام داروسته اش به شمول "عبدالله عبدالمود" و "معصوم ستانگری" باید به محاکمه کشانیده شوند.

هموطنان گرامی!

اظهار درد و تألم و غمشریکی جانی را نمی گیرد، بیائید در عوض آن که دشمنان مردم افغانستان عفریت مرگ را به سراغ ما بفرستند، خود به سراغ مرگ برویم، مطمئن باشید به جای کشته شدن منفعلانه در کمال بیخبری که هیچ نتیجه ای بار نیاورده و نخواهد آورد، به سراغ مرگ رفتن جبین ما را از داغ ننگ زیستن در انقیاد و بردگی اجانب و ارتجاع پاک خواهد نمود.

سرکها ما را می طلبد!!